

SAMPLER SÈRIES

2016
2017

KEITH FULLERTON WHITMAN PLAYTHROUGHS

18 DE MAIG DE 2017 21.30h
SALA 4 ALICIA DE LARROCHA

MÚSIQUES DE NOVA CREACIÓ

LAUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplers series

Segueix-nos a

Amb el suport de: **B Sabadell**
Fundació

Tot el que defineix la música de Keith Fullerton Whitman és indissociable de la seva trajectòria. La seva inquietud musical neix amb la descoberta, a principis dels anys noranta, de les botigues i dels segells discogràfics experimentals independents de Boston i del *downtown* de Nova York. Una ingestió voraç de Seefeel, Aphex Twin o Tom Jenkinson, juntament amb hores d'experimentació nocturna als estudis subterranis del Berklee College of Music, resultà en una desconstrucció *lo-fi* dels paràmetres convencionals de la música *dance*. Combinant l'alteració amb la hipertròfia electrònica dels *breakbeats*, així com amb la seva manipulació i fragmentació, Fullerton proposa fendre la linealitat tradicional del *dance* i articular una proposta heterogènia, d'una agressivitat massiva i alhora orgànica. Seguint fidelment la filosofia del DIY (*do it yourself*), sota el pseudònim de Hrvatski, l'autor va publicar els seus primers treballs: *Attention: Cats i Oiseaux 96-98*, punts de partida d'una carrera que, sense ser tan lluny dels plantejaments de William Borroughs, empra la “decapació” mitjançant talls, el *sampleig* i la superposició a ritmes vertiginosos de materials radicalment diferents com a tècnica compositiva.

Cap a l'any 2002, l'autor es planteja abandonar progressivament la manipulació de l'herència *dance*, arrelada en l'explotació del paràmetre rítmic, i centrar-se en una recerca orientada a la dimensió més abstracta, pura i orgànica de l'exploració sonora. Mantenint la pràctica solitària del DIY, Fullerton combina dispositius analògics pertanyents a diferents moments de la història de la música electroacústica amb transformacions digitals, barrejant explícitament fonts sonores concretes i de síntesi.

Playthroughs, publicat en disc el 2002 pel segell Kranky, recopila tot un procés d'experimentació amb processos de manipulació analògica i digital en temps real partint de mostres pregravades de guitarres elèctriques i acústiques. El resultat de l'acumulació de cadenes de processament de la font sonora és un organisme sonor fluctuant, un núvol acústic reverberant i retroalimentat que articula, com els *drones* de Phil Niblock o les fases de Steve Reich, les seves pròpies condicions de possibilitat i continuïtat, en una música encastada al present que alhora és ràpida i lenta, lleugera i immersiva, sorprenent i previsible, subtil i arborescent, familiar i desconeguda. La connexió de la intervenció humana amb el processament electrònic adquireix, a *Playthroughs*, una màxima organicitat, com un instrument imaginari que destapa els rudiments d'una harmonia primigènia.